

13. DECEMBER

Dagen i dag er lidt speciel, fordi det er Luciadag. Og sidste år, gik Nisse-Line med i det store Luciaoptog gennem byen. Den historie kan du høre om lidt senere.

Men netop fordi det er Luciadag, så er der mange skoler, som starter dagen med at samle alle skolens elever, og så bliver der sunget og Luciaoptog går gennem hele skolen – og nogen skoler går endda ud på byens plejehjem med deres Luciakor for at glæde de gamle mennesker, som bor der.

- I dag er det Luciadag sagde Nisse-Line, men Nisse-Taars afbrød hende og sagde: Det er også Store Risengrød Dag...

- Nå ja, det havde jeg lige glemt, sagde hun, men hvad er din plan så i dag?

- Jeg tænkte, at vi skulle lave en kæmpeportion risengrød og så gå ned i byen og give en portion til alle dem, som ville have, lød det fra Nisse-Taars.

- Nøj, hvor er det en god ide, sagde Vilfred og Valde. Vi vil gerne hjælpe....

Så nisserne fandt den store Risengrøds gryde frem. Den kunne rumme næsten 100 liter risengrød, men det tog tid at koge risengrøden i så stor en gryde – og de skulle sørge for, at der blev rørt rundt - og at varmen fra komfuret var passende, så risene ikke brændte på.

Heldigvis havde Nisse-Taars og Nisse-line prøvet at lave så stor en portion risengrød før. Ja, Nisse-Taars var nærmest Danmarks mester i at lave risengrød.

Vi skal bruge cirka 10 kg smør og fem kilo kaneldrys, så skal det nok passe, sagde Nisse-Taars til musene, som slæbte afsted med de mange smørpakker - og de mange poser med kaneldrys.

Der var ét år på Den Store Risengrød Dag, hvor alting gik galt. Risene brændte på i gryden, og der var for lidt smør til, at alle kunne få en smørklat - og i stedet for kanel, så havde de fået leveret sort peber fra den lokale købmand.

Det var bestemt ikke populært, og selv om det var mange år siden, at det var sket, så var det noget alle nisser talte om og frygtede kunne ske igen. Især hvis man ikke passede på.

Så Nisse-Taars og Nisse-Line de rørte forsigtigt i gryden lige indtil, at grødrisene havde kogt så længe, at de var blevet til risengrød.

- Ihh, altså..Jeg vil gerne bare lige smage, sagde Nisse-Taars.

- Ok, sagde Nisse-Line. Du må kun få en teske fuld – ikke mere!

Nisse-Taars tog en teske. Den er meget meget lille tænkte han. Han kunne dårligt smage så lille en smule inde i munden; han var jo vant til at få risengrød i store portioner, morgen, middag og aften.

Han vidste godt, at det ikke nyttede at brokke sig, for Nisse-Line var noget af en stædig nisse, som ikke gav sig.

Nisserne hentede deres nissevogn, som var bygget specielt til at transportere den store gryde med den frisklavede risengrød, de 10 kg smør og fem kilo kaneldrys.

Så trak de vognen ned til byen og stillede sig op på torvet, hvor de vidste, at mange mennesker kom forbi hver dag.

Nisse-Taars begyndte at råbe: KOM – Så er der frisk risengrød med en stor smørklat og kaneldrys – ganske gratis lige her!!!

I begyndelsen skete der ingenting. Det var som om, at folk ikke hørte, at han stod der og råbte.

Så tryllede han sig om til en næsten tre meter høj nisse og begyndte at råbe igen med en endnu højere stemme. Og nu skete der noget.

Folke begyndte at komme hen for at få risengrød, og Nisse-Line og de to mus skovlede risengrød op fra den kæmpestore gryde i fine små skåle, som de også havde haft med...

I løbet af en times tid var der ikke mere risengrød. Alt var blevet spist, og folk var blevet i godt humør.

Ja, selv borgmesteren var kommet forbi torvet, og han havde set nisserne dele gratis risengrød ud. Og så var han gået hen og takket nisserne med et varmt håndtryk, at nisserne var blevet meget stolte.

- Nå, sagde Nisse-Taars, da det hele var spist, gryden var tom og borgmesteren var gået igen.

- Nu skal vi have slæbt gryden hjem igen, og så skal den vaskes grundigt af, så den kan stilles væk, til vi skal bruge den igen næste år. Og som sagt, så gjort – og dermed sluttede den 13. december.

